

og det er ogsaa oplyst for Udvalget, at det neppe vilde være muligt for Egnen at skaffe mere end disse 20 pCt. tilveie, efter at den Udsigt til at faae Hjælp fra det sjællandske Jernbaneselskab, som den havde, synes at være bleven svækket. Det Mindretal, som har stillet Forslaget om at gaa ned til 20 pCt., har ladet sig bestemme af det Hensyn, at der kan være lige saa god Grund til at komme denne Egn til Hjælp som andre Egne. Brede Medlemmer vide, at vi her have vedtaget Love, hvorved lokale Jernbaner i Sylland og Fyn ere bleven støttede ved direkte Tilskud fra Statskassen. Der ydes 40,000 Rd. pr. Mil og den halve Expropriationssum, medens den anden Halvdel af Expropriationssummen tilvejebringes ved Bidding paa hele Landsdelen. Det vil for de jydsk-sjyenske Jernbaner blive 60—70,000 Rd. pr. Mil i direkte Tilskud, som Staten saaledes giver for at hjælpe disse Egne til deres Jernbaner, og det kan anses som problematisk, om Staten nogeninde eller dog før om meget lang Tid vil se nogen Rente af de Penge, som den tilskyder til disse Jernbaner. Vi have desuden for andre Egnes Vedkommende været rede til at gjøre Offer, f. Ex. for Frederiksfunds-Egnen, for hvis Skuld man vedtog en Forlangelse af det sjællandske Jernbaneselskabs Koncession paa 4 Aar. Det var et stort Offer, skjøndt jeg finder, at det ikke var for stort overfor den omtalte Egn. Det forekommer mig, at den Hjælp, som man her vil yde en Egn paa Sjælland til at faae en lokal Bane, maa være den Hjælp, som man overhovedet vil yde andre sjællandske Egne, der have et fornuftigt Krav paa en Bane. At gaa høiere end til at fordre 20 Procent af Forstærkningsfonden, vilde være det Samme som at sige til alle disse Egne paa Sjælland, at de ikke kunne faae nogen Jernbane, medmindre Staten til sin Tid af særlige Grunde vilde finde sig foranlediget til at anlægge en Bane for dem, hvad der i Almindelighed vistnok ikke er stor Rimelighed for; altsaa med andre Ord, de maa undvære Jernbaner. Jeg tror ikke, at der er andre Egne paa Sjælland, som ville være istand til at give 20 pCt. til et Forstærkningsfond. Den Egn, som Lalen her er om, er maaske særlig gunstig stillet, og man har ogsaa gjort store Anstrengelser der. Men, som sagt, jeg tror ikke, at andre Egne paa Sjælland ere istand til at skaffe dette Beløb, selv om de gjøre større Anstrengelser end dem, der ere gjorde ved denne Leilighed. Det Vædringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgtreds (Frederiksen), gaar i Realiteten ud paa det Samme som vort Forslag; men naar vi ikke have kunnet slutte os til det, hvad jeg forøvrigt meget vel subsidiært kan gjøre, er det, fordi vi ikke anse det for rigtigt overhovedet at ville forlange et saa stort Forstærkningsfond som 25 Procent af en Egn paa Sjælland, naar man erindrer, hvorledes man er kommen andre Egne

imøde. Jeg skal minde om, at de lolland-falsterste Baner ere komne tilveie ved en Forstærkningsfond af 20 Procent, og at man ligeledes i sin Tid ved det paatænkte Jernbaneanlæg fra Kjøbenhavn til Kallundborg og Frederiksfund endog troede at kunne lade sig nøie med 15 Procent.

Ville: Efter den sørgelige Skjæbne, som har ramt det foregaaende Lovforslag, vilde jeg ønske, at dette Forslag kunde blive vedtaget i en Form, som kunde give Udsigt til Lovens virkelige og praktiske Gjennemførelse. Jeg skal for Vedkommende kun bemærke, at Forslaget under Nr. 3 er noget videregaaende, end det maa anses for rigtigt. Jeg har som Medlem af Udvalget forslømt at tage en udtrykkelig Reservation med Hensyn til dette Forslag og gjør det derfor her, idet jeg forøvrigt skal erkjende, at den ærede Ordfører ikke havde Grund til at anføre mig som særlig dissensierende, da jeg havde været fraværende fra Slutningen af det Udvalgsmede, hvor der forhandlede om dette Forslag. Jeg tror, at det kan være noget for vidt saaledes at gjøre Indenrigsministeren til ubetinget Herre over de Vilkaar, som skulde gjælde for en Samvirken mellem to private Baner; det forekommer mig heller ikke, at der er nogen Nødvendighed for at give Ministeren en saadan ubegrændset Myndighed. Jeg frygter dernæst meget for, at det Tilslag, som den ærede Minister har givet med Hensyn til det sjællandske Jernbaneselskabs Tilskud til Forstærkningsfonden, maa føre til, at Jernbaneselskabet erklærer: under saa forandrede Omstændigheder slet ikke at kunne bidrage. Det er jo nemlig en Beslutning af Selskabet, der der dreier sig om, og jeg tvivler paa, at hvis den Fordring gjøres gjældende, at man af Drixtindtagterne skal dække det eventuelle Tab paa Forstærkningsfonden, Selskabet da vil fastholde det Tilbud, som er gjort under en ganske anden Forudsætning. For under disse Omstændigheder at gjøre i det Mindste, hvad jeg kan, til at denne Bane, som jeg anser for nyttig og hensigtsmæssig, kan komme i Stand, skal jeg stemme for Vædringsforslaget under Nr. 5 om en Nedsættelse af Forstærkningsfonden til 20 Procent. Jeg erkjender, at, naar Ministeren og de paagjældende Koncessionsøgende ere komne ovenens om 25 Procent, vilde der ikke være Anledning i og for sig til at nedsætte Beløbet til 20 Procent; men, naar den Forudsætning, hvorunder man er gaaet ind paa de 25 Procent, væsentlig er bleven forandret, stønner jeg, at det er billigt og rimeligt at tage noget Hensyn dertil, og det er min Tro, at ligesom 20 Procent vil vise sig at være tilstrækkelig for de lolland-falsterste Baners Vedkommende, saaledes vilde det ogsaa vise sig, at det er tilstrækkeligt for dette Anlæg. Jeg foretrækker Vædringsforslaget under Nr. 5 for det, der er stillet under Nr. 6, fordi det synes mig rigtigt, at Loven i den Henseende fastsætter noget